

Del af de Udgifter, som det offentlige vil have ved Foranstaltninger til at hindre smitsomme Sygdomme, netop vil fremkomme ved Vægernes og da ogsaa Fysici Rejser. Det er nemlig overordentlig kostbart at rejse paa Færøerne. Der gaar ikke ordinær Post flere Gange om Dagen eller maaske flere Gange i Timen, som der maaske gør paa sine Steder hernede. Jeg tror derfor, at man ikke uden videre kan parallelisere, hvad der staar i danske Love og sige, at fordi Fysikus her har denne Ret, maa han ogsaa have den deroppe. Jeg ser, at i den danske Lov staar der dog, at Fysici Rejseomkostninger skulle beregnes, som om han rejste paa anden Klasse. Derimod maa de paa Færøerne beregnes, som om han rejste med Ekstratog, og hvis det altsaa skulde indføres i en Lov hernede, at Fysikus skal have Lov til at rejse med Ekstratog, naar han finder for godt, saa synes jeg ogsaa, man maatte nære Betænkelse derved. Han maa enten leje et Skib eller sætte en 8 à 10 Mand i Bevægelse for at kunne naa til en anden Ø end den, hvor han selv bor, og derfor har man ment, at det vilde være rigtig, at Oversundhedskommissionen, som tillige skal have Overledelsen af de Foranstaltninger, som skulle sættes i Scene for at forhindre Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, skulde have et Ød at sige med om, hvorvidt det kan anses for nødvendigt, at Fysici rejse eller ikke.

Det andet Punkt var angaaende Fysici Lønning. Det er § 12. Lagtinget foreslog, hvad Regeringen er gaaet ind paa, at Epidemiløger skulde lønnes efter den Lov, som gælder for Færøerne om Betaling for Læger af 2den Januar 1892, og tillige foreslog Lagtinget, at Fysikus skulde lønnes med 6 Kr. i Diæter. Regeringen har ment, at det var for lavt sat, og det er jo unægteligt meget lavere, end Fysici efter den her nede gældende Lov have. Men det er netop det samme Beløb, som efter samme Lov tillægges Amtmændene, naar de rejse som Medlemmer af Oversundhedskommissionen, Amtmændene skulle kun have 6 Kr. om Dagen, og man mente, det ogsaa kunde være en passende Godtgørelse for Fysikus der oppe. Der anføres her som Grund til at tillægge Fysikus en højere Dagløn, at han i Reglen vil forsumme en Del af sin Praksis ved at skulle være hjemmefra i længere Tid. Jeg skal dertil bemærke, at han vistnok ogsaa mange Gange vil kunne stasse sig Praksis paa de Rejser, han foretager i offentlige Djemed. Der er for de fleste Bygders Bedkommende saa lang Vej til Læge, at Folk, hver Gang der kommer en Læge rejsende, stulle sammen

for at kunne komme til at konsulere ham paa Stedet, eftersom det er meget kostbart at hente ham i hans Hjem eller rejse til ham paa det Sted, hvor han bor. Jeg tror derfor, at han som Regel vil kunne gøre Regning paa at tjene lige saa meget ved Praksis paa sine Rejser, som han mister ved at være borte fra sit Hjem. Det er Grunden til, at man har ment, han kunde nøjes dermed.

Det er disse to Punkter, jeg vilde anbefale ærede Medlemmer, der kommer til at have med denne Sag at gøre, at overveje nærmere. Ellers skal jeg meget anbefale Lovforslaget. Jeg mener, det vil afhjælpe et længe sølt Savn paa Færøerne, navnlig fordi det giver saa vel Læger som Politivrigthed Lejlighed til at optræde med Virkning over for Folk, som ellers ikke vilde respektere de Befendtgørelser, som maatte blive udstedte med Hensyn til at isolere Sygdomme osv.

Rump: Jeg vil ligeledes tillade mig at komme med nogle Udtalelser i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Som baade Motiverne og ogsaa en Sammenligning med Loven af 30te Marts 1892 udbiiser, er denne i det væsentlige lagt til Grund, dog med de Modifikationer, som Forholdene paa Færøerne føre med sig, og det er i øvrigt et ikke ganske ringe Antal. Men med Hensyn hertil forekommer det mig, at naar Lagtinget og Ministeren ere enige derom, saa vil deri i alt væsentligt ligge en Betryggelse for, at de foreslaaede Modifikationer ere vel grundede, og at man, for saa vidt de ikke maatte siges at indeholde Afvigelser fra de almindelige Principper i den kongerigste Lov, bør tiltræde dem. Jeg har ved et Gennemsyn ikke fundet noget at bemærke i saa Henseende. — Man skal overhovedet være meget varlig paa dette Punkt. Jeg skal saaledes henvise til et lille Eksempel her i Lovforslaget, med Hensyn til hvilket maaske ærede Medlemmer ville sige, at Afvigelsen fra den danske Lov kan jo ikke her være stiet af Hensyn til de lokale Forhold. Det er 2det Stykke i § 2. Der vil man maaske studse ved at se Mæslinger medtagne, thi man kunde jo ikke falde paa her at anordne offentlig Behandling af Mæslinger. Men at man har medtaget dem, ligger, saa vidt jeg kan se, i de særlige Forhold deroppe. Der har man gjort den Erfaring, at Mæslingerne ere ganske anderledes ublide, end de ere her nede. Da jeg var der oppe, var det nogle og tyve Aar siden, at der havde været Mæslinger, men Sygdommen havde da revet Folk bort i stor Mængde af alle Aldre, ogsaa en Mængde gamle Personer.